

SANNLEIKIN UM SJÓMARKSMÁLID

Erlendur Paturssonur og allir teir, sum við honum halda fram, at javnaðarmennu hava fingið orð ella stav frá H. C. Hansen um nakra ávísa støðu í sjómarksmálinum, siga grova ósannind.

Teir siga eisini grova ósannind, tá ið teir vilja vera við, at javnaðarflokkurin var fyrri at gera sáttmálan, ið landsstýrisflokkarnir settu fram.

Vit hava hvørja ferð Erlendur Paturssonur og aðrir hava brikslað javnaðarmonnum at hava fingið boð frá H. C. Hansen um ávísa støðu í sjómarksmálinum merkt hesa útsagnina sum tað ramastu ósannind.

Um Erlendur Paturssonur heldur fram við hesum brikli — hesari ósonnu illgitan — lata vit hann vita, at hann so sigur ósannind við vitandi og vilja — ger tað, føroyingar við øðrum orðum siga: lógur.

Tað er eisini ein ósannind, at javnaðarmenn tóku nakað leyst fyri- varni yvir fyrri donum ella yvir fyrri bretum.

Nei, javnaðarmenn tóku einki fyrivarni, men settu beinanvegin treytir, sum teir vildu hava bretarnar at ganga við til, um talan skuldi vera um nakran sum helst sáttmála.

Til sannprógv og sannlýsing av, at so var, seta vit her uppskotið javnaðarflokksins.

Í tingtíðindum 1954-55 stóðu 94 stendur:

B. Frá minnilutanum (P. M. Dam, J. Kallsøy):

1. Løttingið tekur undir við tí av landssýrinum framlagda uppskoti til sáttmála við bretar um sjómark okkara treytað av,

1. at bretska ríkisstýrið bindur seg til, at vit føroyingar viðvíkjandi sjómarki okkara skulu fáa somu sømdir, sum Íslendingar verða at fáa við altjóðadómstólin í Haag, um trætan millum bretar og teir verður lögð fyrri hann — tó ikki minni enn uppskotið gevur, og

2. um ikki trætan áðrenn 2 ár kemur fyrri altjóðarættin, skulu bretar verða bundnir at viðurkenna, at hitt føroyska sjómarkið verður sett soleiðis, sum teir viðurkenna ella tolerera tað sjómark, Íslendingar seta sær.

Góðtaka bretar ikki hesar treytir, dettur landsstýrisuppskotið burtur, og skila vit okkum so rætt til at

taka annað stig til greiðu av sjómarksmálinum.

Her er ikki talan um nakað fyrivarni, men um skarpt uppsetta treyt. Um hon ikki varð lúkað, varð einki av nøkrum sáttmála. So mátti flokkurin ganga eina aðra leið.

Sum landið tá lá, ívast ikki ein einasti fiskimaður ella annar skila føroyingur í, at bretar vildu tikið við uppskotinum hjá javnaðarmonnum — og so var fløkjan vorðin greidd.

Teir menn, ið umrøða javnaðarmannastøðuna í sjómarksmálinum, annaðhvørt tað so eru tjóðveldismenninir ella landsstýrisflokkamenninir, eiga at halda seg til sannleikan, soleiðis sum hann her er uppafturtekin úr sjálvum tingtíðindunum.

At halda fram við ósannindunum er bæði ósamuligt og mann-minkandi.

Eldsbruni

Miðkumorgunin var stórus eldskafi í Fuglfirði. Eldur var komin í húsini hjá Jógvan Kristiansen á Høvdanum í Fuglafirði. — Húsini brunnu niður í øsku, bert kommunan hevði eina ábyrgd her aðist at bjarga hoyggjhúsinum, ið standa skamt frá.

Konan hevði verið í køkinum og kynt upp og var so farin á loftið, og ímeðan var so eldur komin í. Tað eydnaðist húsfolkunum at leypa út gjøgnum vind-eyguni og soleiðis bjarga sær.

Ílla gekk at slökkja, hava vit frætt, og pumpurnar vóru í ólagi. Einki varð bjargað av tí, ið inni var, og ikki vóru húsini og innbúgvind tryggjað nóg væl, so tað verður stórus missur hjá ognar- anum.

Sama dag spurdust tey tíðindi, at eldur var í húsum Esbern Simonsens í Hoyvík. Smábørn høvdu spælt á einum kamari — ein dukka var komin ov nær einum el-ovni —. Eldurin var tó

Nýtt bakarí

Eg vil við hesum siga fólki frá, at eg tann 25. mars kl. 8 opnið bakarí í húsum Urbanus Joensen á Heygum. Vorur mínar vera eisini at fáa hjá Esmar Hansen og Hans Jacobsen.

Við hávirðing
EILER SØRENSEN

sløktur, áðrenn slökkiliðið var komið á staðið, so har hendi tíbetur lítill skaði.

Hvussu er við slökkjereidskapi?

Tað er hugstoytt at frætta frá slíkum skaðatilburði; men verri er at frætta, sum nú t.d. úr Fugla- firði, at slökkjamboðini eru í

ólági. Ein skuldi hugsað sær, at betonmúrarnir stóðu eftir. Tað eydn- og hevði skyldu at syrgja fyrri, at amboðini altíð vóru í lagi og vóru regluliga eftirhugd. Tað fær ein varhugan av, at soleiðis var ikki her. Er hetta ikki ábyrgdarleyst? Men »af skade bliver man klog,« so vónandi fer slíkt ikki at henda aftur.

»SAT SAPIENTI«

(Nóg mikið hjá hinum klóka)

Væleydnað frum-framleiðsla av føroyskum sjónleiki

Sunnudagin varð »Sat Sapienti« — sjónleikurin hjá Valdemar Poulsen — fyrri fyrstu ferð framfördur á einum leikpalli í Sjónleikarhúsinum í Havn.

Tað er ikki tí, at evnið er frum- føroyskt, nei, verri enn so. Tað er kanska eitt meira internasjonalt evni, hann hevur funnið sær, nærmast amerikanskt. Tað er evni úr blað- mannaverðini og sigur frá, hvussu ein evnagóður drongur verður skúgv- aður til viks av tí meira fina fól- kinum, av tí at fadírinn er settur í fongsul. Drongurinn fellur í fátt og verður eitt rekavætti. Men so kemur ein blaðmaður av tilvild á leið hansara, og her er tað, at handl- ingin í sjónleikinum byrjar; vit siggja, hvussu nútímans blaðmanna- lyndið í stórlondum er, og vit koma at siggja, hvussu innanholdað og

átikið mannalyndið mangan er, bert ein kann vinna pening. — Jú, Val- demar Poulsen hevur verið hegn- igur, og ein kann vænta nóg av hesum manni, so greidliga, sum hann hervið hevur víst okkum inn í okkum sjálvi við hesum góða sjónleikinum.

Leikurin í síni heild var frálíkur — allatíðina vóru eyguni fest til pallin, og so hvørt sum leikurin fór fram, var spennandi at vita, hvat fór at henda. Høvuðsleikarin Jens Pauli Heinesen var frálíkur; hann spældi væl, og í síni heild var tað ein vælspeldur sjónleikur, og ein má eisini minnast til, at teir, ið kanska ikki leikaðu so nóg við lótum, nettupp av teirri orsök skuldu spæla serliga væl fyrri at ein líkafram skuldi leggja merki til

Framhald á 3. síðu